

Pozmeňujúci návrh
poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Michala Šipoša
k vládnemu návrhu zákona o niektorých opatreniach na zlepšenie bezpečnostnej situácie
v Slovenskej republike
(ČPT 364)

1. Čl. I sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Navrhuje sa vypustiť predmetný článok, ktorý novelizuje zákon č. 84/1990 Zb. o zhromažďovanom práve v znení neskorších predpisov. Zhromažďovacie právo je ukotvené v Čl. 28 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. a je zaradené medzi politické práva. To znamená, že zhromažďovacie právo požíva zvýšenú právnu ochranu a všetky zákony, najmä zákon č. 84/1990 Zb. o zhromažďovanom práve v znení neskorších predpisov musia byť v súlade s ňou.*

V tomto prípade dávame do pozornosti list Verejného ochrancu práv, ktorý bol doručený poslancom Národnej rady Slovenskej republiky: „Formuláciu dôvodov, pre ktoré obec musí, prípadne môže zhromaždenie zakázať považujem za veľmi všeobecné. V kombinácii s pokutami, ktoré môžu byť obci uložené za „nezakázanie zhromaždenia“ môže takáto právna úprava v praktických podmienkach pôsobiť tak, že bude aplikovaná reštriktívnejšie, ako je nevyhnutné. Jednou zo základných podmienok ústavne súladného obmedzovania základných práv je pritom požiadavka na obmedzenie práva iba v nevyhnutnej miere.“.

Zároveň sa návrhom zákona zavádzajú pokuty pre obec, na ktorej území sa má zhromaždenie konať, ak priebeh zhromaždenia nebol pokojný alebo ak bola väčšiemu počtu osôb uložená pokuta za spáchanie priestupku proti zhromažďovaciemu právu. Takéto sankcie však môžu voči obciam pôsobiť zstrašujúco, aby radšej zhromaždenie zakázala a neriskovala tak uloženie pokuty, keďže sa môže vyšplhať do 16 500 eur. Takýto postup však nemožno označiť za v súlade s Ústavou Slovenskej republiky.

2. Čl. II sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Navrhuje sa vypustiť článok novelizujúci zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Navrhovaná právna úprava nezabezpečuje deklarovaný cieľ a jej prijatím by sme sa nevyhli činu, ktorý bol na predsedovi vlády spáchaný v Handlovej.*

3. Čl. III sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Navrhuje sa vypustiť rozšírené kompetencie Slovenskej informačnej služby. Predkladateľ návrhu zákona už v dôvodovej správe priznáva, že: „Nejde nevyhnutne o meritórnu zmenu právnej úpravy, ale skôr o osobitné zdôraznenie toho, že ohrozenie života alebo*

vážne ohrozenie zdravia určených osôb je potrebné vnímať ako svojho druhu samostatnú oblasť, hoci ide o výsek z oblasti napríklad ochrany ústavného zriadenia či činnosti proti organizovanej kriminalite.“.

Takéto ustanovenie je podľa nášho názoru v priamom rozpore s § 4 ods. 1 zákona č. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov: „Právny predpis musí byť stručný, vnútorne bezrozporný a musí obsahovať ustanovenia s normatívnym obsahom, ktoré sú systematicky a obsahovo vzájomne previazané.“.

4. Čl. IV sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Názov návrhu zákona „zákon o niektorých opatreniach na zlepšenie bezpečnostnej situácie v Slovenskej republike“ vymedzuje obsah právneho predpisu, ktorý sa má prijať. Je zrejmé, že rozšírením nároku na ubytovanie pre ústavných činiteľov a už vôbec nie doživotnou rentou pre predsedu vlády sa bezpečnostná situácia v Slovenskej republike nezlepší a táto právna úprava do tohto návrhu zákona s týmto názvom nepatrí.*

Navrhované ustanovenia majú negatívny vplyv na štátny rozpočet. Priznanie platu vo výške platu poslanca predsedovi vlády je šité len na Roberta Fica. Je zrejma odchýlka pri úprave nároku prezidenta a predsedu vlády tak, aby túto podmienku spĺňala len jedna konkrétna osoba.

5. Čl. V sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: *Predmetný článok novelizuje zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Príslušníkom policajného zboru sa dávajú oprávnenia, ktoré môžu byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a ďalšími zákonmi, pričom dávame do pozornosti aj list Verejného ochrancu práv:*

„V zmysle Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) platí, že akýkoľvek zásah do súkromia musí byť vykonaný v súlade so zákonom. Zákon o elektronických komunikáciách pritom ustanovuje, že údaje tvoriace predmet telekomunikačného tajomstva (ako napr. meno, priezvisko či telefónne číslo osoby), môže podnik poskytnúť štátnemu orgánu len na základe písomnej žiadosti vyhotovenej na základe písomného súhlasu zákonného sudcu.

Rád by som tiež upozornil na obdobnú právnu úpravu v Trestnom poriadku, ktorá poskytovanie, resp. oznamovanie údajov o telekomunikačnej prevádzke upravuje výrazne prísnejšie, ako zákon o Policajnom zbore.

Tieto poznatky ma vedú k záveru, že navrhovaný spôsob poskytovania údajov z telekomunikačnej (resp. elektronickej komunikačnej) prevádzky je v rozpore s existujúcou právnou úpravou a môže vyvolávať pochybnosti o súlade s ústavou.“.

Výhrady k tomuto článku komunikoval aj generálny prokurátor, ktorý považuje právomoc policajta pri identifikácii osoby podozrivej zo spáchania priestupku prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby za neprimeraný zásah do základného práva na súkromný

život. Zároveň poukazuje aj na ďalšie nezrovnalosti v predmetnom článku, ktoré nie je možné odstrániť.

6. Čl. VI sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustiť ustanovenia novelizujúce zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (priestupky na úseku ochrany utajovaných skutočností).

7. Čl. VII sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Navrhuje sa vypustenie novelizačného článku, ktorý sa týka zmien v Trestnom zákone. Rozširuje sa skutková podstata trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Takto definovaná skutková podstata však nie je v súlade so zásadami a princípmi, na ktorých je trestné právo postavené, najmä s princípom legality či zásadou subsidiarity.

K predmetnému článku vyjadril svoje pripomienky aj Verejný ochranca práv: „Navrhovaná novela zavádza novú skutkovú podstatu trestného činu neuhradenia pokuty. Už v súčasnosti to však predstavuje dôvod na začatie správnej exekúcie. Tento nástroj je dostatočne efektívny na vymáhanie pokút bez potreby kriminalizácie jednotlivcov, čo by len zbytočne zaťažovalo trestnoprávny systém a súdy.

Okrem toho, ukladanie trestných sankcií za nezaplatenie pokuty čo i len v malej výške vyvoláva otázky o primeranosti trestu vo svetle čl. 3 Dohovoru. Tento návrh by bol navyše v rozpore s trendom zvyšovania hranice malej škody, ktorý bol doteraz obhajovaný ako krok smerujúci k zmierneniu trestnoprávnych dôsledkov pre menej závažné porušenia zákona.

Zároveň sa z textácie navrhovanej skutkovej podstaty javí, že by sa malo ísť o tzv. troáci trestný čin. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pritom platí, že troáci trestný čin je spáchaný po celú dobu udržiavania protiprávneho stavu. Navrhovaná právna úprava preto, okrem otázok o svojej primeranosti, prináša aj viaceré nevyjasnené otázky čo do rozsahu osôb, ktoré (potenciálne) zasiahne najprísnejšími prostriedkami trestného práva.

Dovoľujem si Vám preto odporučiť, aby ste zvážili vypustenie tohto novelizačného bodu z prerokovávaného návrhu zákona.“

8. Čl. VIII sa vypúšťa.

Nasledujúce články sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie: Návrhom tohto novelizačného článku dochádza k prelomeniu telekomunikačného tajomstva, keďže už pri podozrení zo spáchania priestupku prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby (nejde o osobitný priestupok, ale o akýkoľvek priestupok, ktorého povaha umožňuje spáchať ho elektronickou formou) musí podnik poskytnúť Policajnému zboru všetky údaje potrebné na zistenie a identifikáciu zdroja komunikácie. Inými slovami, kým v súčasnosti má podnik túto povinnosť iba na účely trestného konania, a v

niektorých prípadoch len na základe písomného súhlasu sudcu, podľa návrhu zákona stačí podozrenie z priestupku a súhlas prokurátora.

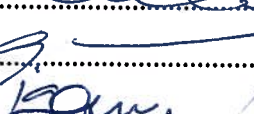
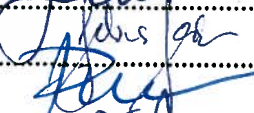
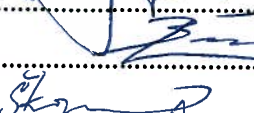
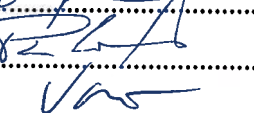
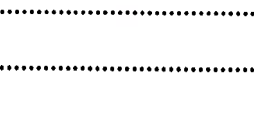
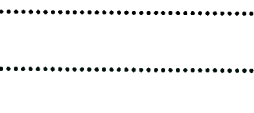
Navrhovaná právna úprava je v rozpore s čl. 15 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách 2002/58/ES. Uvedený článok smernice umožňuje členským štátom vytvoriť legislatívne opatrenia, na základe ktorých možno získavať údaje, ale len na presne vymedzené účely ako sú národná bezpečnosť (t. j. bezpečnosti štátu), obrana, verejná bezpečnosť a zabránenie, vyšetrowanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené používanie elektronického komunikačného systému. Konanie o priestupkoch nie je natoľko závažné, aby umožnilo policajtom prelomiť tajomstvo tak ako pri trestných činoch. V tomto prípade ide o neprimeraný zásah do práva na súkromie.

Pozmeňujúci návrh

poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Michala Šipoša

k vládnemu návrhu zákona o niektorých opatreniach na zlepšenie bezpečnostnej situácie
v Slovenskej republike

(ČPT 364)

Meno a priezvisko	Podpis
1. MICHAL ŠIPOŠ	
2. Roman MIKULČEK	
3. GABOR GRENDEL	
4. IGOR MATOUŠ	
5. Jozef Jozef	
6. PROKO JNU	
7. Rostislav Krátky	
8. Lubomír Gálho	
9. ANNA ZÁBORSKÁ	
10. MAREK KRAJČI	
11. Lukáš BUŽO	
12. ANEŽKA ŠKOTOVÁ	
13. Viliam Tuhár	
14. Richard Vasekha	
15. VERONIKA REMISOVA	
16.	
17.	
18.	
19.	
20.	